

1. שמות יט

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם וְקִדְשָׂתָם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבְּסוּ שְׂמַלְתְּם: יא וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל-הָעָם עַל-הַר סִינַי:

10and the Lord said to Moses, “Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes. **11**Let them be ready for the third day; for on the third day the Lord will come down, in the sight of all the people, on Mount Sinai.

2. מכילתא דרבי ישמעאל בחדש: ג

והיו נכונים ליום השלישי. זה יום ששי שנתנה בו תורה. ומה עשה משה בחמישי השכים בבקר ובנה מזבח שנאמר (שמות כ"ד) וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר. העמיד שנים עשרה מצבות לשנים עשר שבטי ישראל דברי רבי יהודה. וחכמים אומרים שתים עשרה מצבה על כל שבט ושבט. בנה מזבח הקריב עליו עולה ושלמים נטל מדם העולה בשתי כוסות, חלק למקום וחלק לציבור.

נטל מדם השלמים בשתי כוסות, חלק למקום וחלק לציבור שנאמר (שם) "ויקח משה חצי הדם" זה חלק למקום "וחצי הדם זרק על המזבח" זה חלק לציבור. (שם) ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם. אבל לא שמענו מהיכן קרא באזניהם. רבי יוסי ברבי אסי אומר מתחלת בראשית ועד כאן. רבי אומר מצוות שנצטווה אדם הראשון ומצוות שנצטוו בני נח ומצוות שנצטוו במצרים ובמרה ושאר כל המצוות כלן.

And Be Ready against the Third Day. This was the sixth day of the week on which day the Torah was given. And what did Moses do on the fifth day? He got up early in the morning and built an altar at the foot of the mountain, as it is said: “And rose up early in the morning, and builded an altar under the mount” (Ex. 24.4). He put up twelve pillars corresponding to the twelve tribes of Israel— these are the words of R. Judah, but the other sages say twelve pillars for each tribe. Having built the altar he offered up on it a burnt-offering and a peace-offering. Of the blood of the burnt-offering he took one portion for God and one portion for the congregation— in two separate cups. And of the blood of the peace-offering he also took— in two cups— one portion for God and one portion for the people, as it is said: “And Moses took half of the blood,” etc. (ibid. 24.6), that is, the portion of God. “And half of the blood he dashed against the altar” (ibid.), that is, the people’s portion. 1 “And he took the book of the covenant and read in the hearing of the people” (ibid., v. 7). But we have not heard whence he read to them. 2 R. Jose the son of R. Judah says: From the beginning of Genesis up to here. Rabbi says: He read to them the laws commanded to Adam, the commandments given to the Israelites in Egypt and at Marah, and all other commandments which they had already been given.

3. מדרש רבה בראשית פרשה א סימן א

רבי הושעיה רבה פתח (משלי ח) "ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום וגו'".
ד"א אמון אומן, התורה אומרת אני הייתי כלי אומנתו של הקב"ה,
בנוהג שבעולם מלך בשר ודם בונה פלטין, אינו בונה אותה מדעת עצמו אלא מדעת אומן,
והאומן אינו בונה אותה מדעת עצמו, אלא דיפתראות, ופינקסאות יש לו, לדעת היאך הוא
עושה חדרים, היאך הוא עושה פשפושין, כך היה הקב"ה מביט בתורה, ובורא את העולם,
והתורה אמרה בראשית ברא אלהים, ואין ראשית אלא תורה, היאך מה דאת אמר (משלי
ח) ה' קנני ראשית דרכו.

The Great Rabbi Hoshaya opened with the following: "I was faithful (*amun*) to Him and I was a plaything to Him every day..." (**Proverbs 8:30**).

Another interpretation: faithful meaning artisan (*oman*). The Torah says: 'I was the artisan's tool of the Holy One, blessed be He'. Similarly, as concerns a king of flesh and blood who builds a castle. He does not build it from his own knowledge, rather from the knowledge of an architect, and the architect does not build it from his own knowledge, rather he has plans and descriptions so that he knows how he will make rooms or marbled halls. Thus did the Holy One, blessed be He, consult the Torah and create the world. And the Torah said "In the beginning God created" and there is no beginning (*reishit*) except for Torah, as it is written: "God made me the beginning of His way" (**Proverbs 8:22**).

4. בבלי מנחות כט ע"ב

אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות,
אמר לפניו: "רבש"ע, מי מעכב על ידך?"
אמר לו: אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות.

Said Rav in the name of Rav: "At the time that Moshe went up to Heaven, he found that the Holy Blessed One was sitting and tying crowns to the letters [of Torah]. Moshe said to God: 'Sovereign of the universe, who is delaying you?' God answered: 'There is a person who will live in several generations and his name is Akiva ben Yosef. He is destined to draw out of each jot and tittle many mounds of *halakhah*.'"

5. יומא דף כט ע"א

הרהורי עבירה קשו מעבירה.

Thoughts of [committing] sin are worse than sinning.

6. משנה ברכות ה:א

חסידיה הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללין, כדי שיכוונו לבם לאביהם שבשמים.

The ancient righteous ones (*hassidim rishonim*) would tarry for one hour and then pray, in order that they might orient their hearts to their Father in Heaven.

7. בבלי קידושין מט ע"ב

"על מנת שאני צדיק," אפילו רשע גמור - מקודשת, שמא הרהר תשובה בדעתו.
"על מנת שאני רשע," אפילו צדיק גמור - מקודשת, שמא הרהר דבר עבודת כוכבים בדעתו.

"On condition that I am righteous," even if he is completely evil—she is betrothed, perhaps he thought of doing *tshuvah*.

"On condition that I am evil," even if he is completely righteous—she is betrothed, perhaps he thought of an idolatrous matter.

7. בבלי ראש השנה כח ע"א

שלחו ליה לאבוה דשמואל: כפאו ואכל מצה - יצא.
כפאו מאן? אילימא כפאו שד - והתניא: עתים חלים עתים שוטה, כשהוא חלים - הרי הוא כפקח לכל דבריו, כשהוא שוטה - הרי הוא כשוטה לכל דבריו!
אמר רב אשי: שכפאוהו פרסיים.

8. בבלי ראש השנה כח ע"ב

רבא אמר: לצאת - לא בעי כוונה, לעבור - בעי כוונה.

9. בבלי ראש השנה טז ע"א

דתניא הכל נידונים בר"ה וגזר דין שלהם נחתם ביוה"כ, דברי ר"מ.
ר' יהודה אומר, הכל נידונים בר"ה וגזר דין שלהם נחתם כל אחד ואחד בזמנו. בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בחג נידונים על המים, ואדם נידון בר"ה וגזר דין שלו נחתם ביוה"כ.

ר' יוסי אומר, אדם נידון בכל יום, שנאמר "ותפקדנו לבקרים."
רבי נתן אומר, אדם נידון בכל שעה, שנא' "לרגעים תבחננו."

For it has been taught: 'All are judged on New Year and their doom is sealed on the Day of Atonement. So R. Meir. R. Judah says: All are judged on New Year and the separate dooms are sealed each in its time — on Passover in respect of produce, on Pentecost in respect of fruit, on Tabernacles judgment is passed in respect of rain, and man is judged on New Year and his doom is sealed on the Day of Atonement. R. Jose says: Man is judged every day, as it says, And thou dost visit him every morning. R. Nathan says: Man is judged every moment, as it says, Thou dost try him every moment'.

10. רמב"ם הלכות תשובה פרק ב'

אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם. בעשרה הימים שבין ראש השנה ויום הכפורים היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד שנאמר דרשו ה' בהמצאו. במה דברים אמורים ביחיד אבל צבור כל זמן שעושים תשובה וצועקין בלב שלם הם נענין שנאמר כה' אלהינו בכל קראנו אליו:

8. אורות: "המלחמה" הרב אברהם יצחק הכהן קוק

עזבנו את הפוליטיקה העולמית מאונס שיש בו רצון פנימי, עד אשר תבא עת מאושרה, שיהיה אפשר לנהל ממלכה בלא רשעה וברבריות; **זהו הזמן שאנו מקוים**. מובן הדבר, שכדי להגשימו אנו צריכים להתעורר בכחותינו כולם, להשתמש בכל האמצעים שהזמן מביא: הכל יד אל בורא כל עולמים מנהלת. אבל האיחור הוא איחור מוכרח, בחלה נפשנו בחטאים האיומים של הנהגת ממלכה בעת רעה. והנה הגיע הזמן, קרוב מאד, העולם יתבסס ואנו **נוכל כבר להכין עצמנו**, כי לנו כבר אפשר יהיה לנהל ממלכתנו על יסודות הטוב, החכמה, היושר וההארה האלהית הברורה. ... אין הדבר כדאי ליעקב לעסוק בממלכה, בעת שהיא צריכה להיות דמים מלאה, בעת שתובעת כשרון של רשעה.